

अभियान

सप्ताहिक

ABHIYAN WEEKLY

abhiyanweekly40@gmail.com

वर्ष : ३८ / अंक : १० / २०७७ असोज ९ गते शुक्रबार / 25 Sep., 2020 / मूल्य रु. १०/-

लोकतन्त्र पनि कमाई खाने भाँडो

काठमाडौं | केही दिन पहिला एक सार्वजनिक कार्यक्रममा प्रधानमन्त्री ओलीले भोकभन्दा सुरक्षा तुलो भन्ने अभियन्ति दिएपछि त्यो विवादको धेरामा तानिएको छ। जनता खान नपाएर मरिरहने अवस्थामा कस्ता लागि सुरक्षा ? के साँच्चैकै भोकभन्दा सुरक्षा पहिलो हो त ? पक्कै होइन। सुरक्षा गर्नका लागि पनि जनताले खान पाउनुरुच। असोज ३ गते टुडिखेलमा सरकारी स्तरबाट संविधान बनेको ५ वर्ष पुरा भै छैठै वर्षमा लागेको उपलक्ष्यमा एक कार्यक्रम गरियो। त्यहाँ राष्ट्रपतिदेखि लिएर व्यवस्थापिका, कार्यपालिका र न्यायपालिकाका प्रमुख सहित अन्य गच्छामान्य व्यक्तिहरूको उपस्थिति रहेको थियो तर त्यही टुडिखेलसँगै जोडिएको खुल्लमञ्ज्यमा भोका जनता खानका लागि कुरिहेका थिए। मनकारी व्यक्तिहरूको पर्याइमाउनीहरू

>>> बाँकी ८ पेजमा

तागीलाई www.abhiyanonline.com.np ता पनि पढ्न सकिन्छ।

सत्ताधारी दलबाटै संविधान उल्लंघन

काठमाडौं | असोज ३ गते सरकारले सरकारी सुरक्षामा संविधान दिवस मनाएको छ। संविधानसभाले संविधान निर्माण गरी लाग्नु गरेको ५ वर्ष पुरा भएर छैठै वर्षमा लागेको छ। तर सरकार र सत्ताधारी दलबाटै संविधानको उल्लंघन भएकोछ। संविधानमा उडेटै दलले प्रतिनिधिसभा र राष्ट्रियसभा अनि प्रदेशसभाहरूमा सभामुख र उपसभामुख रहन नपाउने प्रष्ट व्यवस्था गरेको भएपनि अहिलेसम्म त्यो व्यवहारमा लाग्नु गरिएको छैन। सबै प्रदेशसभामा सत्ताधारी दलकै सभामुख र उपसभामुख रहेका छन् भने प्रतिनिधिसभामा उपसभामुखको पद रिक्त राखिएको छ। नेपाल कम्युनिस्ट पार्टीको केपोली नेतृत्वको सरकारले नारामा सुशासन भनेको भएपनि कहिंकरै सुशासन कायम हुन सकेको छैन। सुशासनका नाममा कुशासन लाग्नु गरिएको छ। जनतालाई पटक

>>> बाँकी ८ पेजमा

कथा सुनायो मानवाधिकार आयोगले

काठमाडौं | राष्ट्रिय मानवाधिकार आयोगस्तो संवेदनशील संवैधानिक निकायका प्रमुख अनुप राज शर्माले कान्तिपुर टीभीलाई बोलाएर अन्तर्वर्तमात्र दिएनन, अन्तर्वर्तमात्रा कथा सुनाएर आयोगलाई हँसीको पात्र बनाएका छन्।

कथा भीठो छ, व्यङ्गात्मक पनि छ। अनुभवी शर्माले कथा राम्रै भन्नुहुने रहेछ।

तर प्रश्न उठ्छ- राष्ट्रिय मानवाधिकार आयोगको काम कथा भन्ने, व्यङ्ग कस्तो काम होइन। यो काम त मदन कृष्ण हरिबंशले गरिरहेकै छन्।

>>> बाँकी ८ पेजमा

गौतमको मन्त्री बन्ने चाहना असोज १४मा निर्णय हुने संवैधानिक इजलासको निर्णय नै अनितम, नेकपाले के गर्ला ?

काठमाडौं | गएको प्रतिनिधिसभाको निर्वाचनमा बर्दिया क्षेत्र नं. २ बाट पराजित भएका वामदेव गौतमलाई राष्ट्रियसभाको सदस्यमा मनोनित गर्न सत्ताधारी दलले प्रधानमन्त्री केपी ओली नेतृत्वको सरकारलाई निर्देशन दिएपश्चात गौतम राष्ट्रपतिबाट सरकारको सिफारिसमा राष्ट्रियसभाको सदस्य भएका हुन। सत्ताधारी दलले आफ्नो पार्टीको आन्तरिक राजनीतिक समिकरण मिलाउन गौतमलाई मन्त्री बनाउने तरखर गरेको छ भने स्वयम गौतमले समेत आफू वरिष्ठ उपप्रधानमन्त्री समेत बन्ने र मालदार मन्त्रालयो मन्त्री बने उद्घोष समेत गरिसकेका छन्। ठीक त्वाही बेल संविधानको धारा ७८ को ४ बमोजिम गौतम मन्त्री बन्न अयोग्य हुने भद्रै वरिष्ठ अधिवक्ता दिनेश त्रिपाठीले सर्वोच्च अदालतमा गौतमलाई राष्ट्रिय सभाको सदस्य बन्न सिफारिस गर्ने मन्त्रिपरिषदको निर्णय र राष्ट्रपतिबाट नियुक्ति गर्ने निर्णय लाग्यतका विलम्ब सर्वोच्च अदालतमा रिट निवेदन दायर गरेका थिए। सो रिट निवेदनको बारेमा सर्वोच्च अदालतका न्यायाधिश आनन्दमोहन भट्टराईले असोज ७ गते रिट निवेदनमा

गम्भीर संवैधानिक व्याख्या गर्नुपर्ने देखिएको भन्दै दुवै पक्षलाई छलफल गराउन सो रिट निवेदनलाई सम्बिलानिक इजलासमा पठाउन आदेश दिए असोज १४ गते सम्मका लागि अन्तरिम आदेश दिएका छन्। अब सो सम्बन्धमा सम्बिलानिक इजलासमा असोज १४ गते दुवै पक्षको कुरा सुनेर इजलासले निर्णय गर्ने भएको छ। न्यायाधिश भट्टराईको एकल इजलासले दुवै पक्षबीच छलफल नहुँदासम्म राष्ट्रियसभामा मनोनित भएका नेकपाला उपायक्षम समेत रहेका गौतमलाई जिम्मेवारी दिने र लिने काम नगर्नु भनि आदेश समेत दिएको छ। अब असोज १४ गते सम्म गौतम राष्ट्रियसभाको सदस्यको रूपमा मात्र रहने भएका छन्। राष्ट्रिय सभाको सदस्यको शपथ ग्रहण गरेको कुरालाई नोटिसमा लिएर त्यस बाहेक अन्य जिम्मेवारी नदिनु भनेको देखिन्छ।

संविधानले नै नेपाली जनतालाई सार्वभौमसत्ता सम्पन्न भनिसकेको अवस्थमा सार्वभौमसत्ता सम्पन्न जनताले निर्वाचन पराजित गरिसकेको व्यक्तिलाई त्यही कार्यकालमा पार्टीको सिफारिसमा

>>> बाँकी ८ पेजमा

अखितयारका पूर्वप्रमुखसहित दुवै आयुक्त विभूषित

काठमाडौं | ५ वर्ष पुरा भई ६ वर्ष लागेको उपलक्ष्यमा अर्थात संविधान दिवसको उपलक्ष्यमा विभिन्न क्षेत्रका विभिन्न महानपदवी अलंकार र पदकहरू नयाँ वर्षको उपलक्ष्यमा बैशाख ७ गते राष्ट्रपति कार्यालयमा एक कार्यक्रम गरी राष्ट्रपतिबाट वितरण गर्ने गरेको छ।

>>> बाँकी ८ पेजमा

हलो र गाई विवाद टुंगियो

काठमाडौं | लामो समयदेखि कमल थापा, डा.प्रकाशचन्द्र लोही र पशुपति शमशेर राणालीच विवाद भइरहेको गाई कि हलो भन्ने विवादको दुङ्गो लागेको छ। अध्यक्ष कमल थापाले राप्रपालाई आगामी निर्वाचन परिणामबाट बैकल्पिक पार्टी बनाउनकै लागि गाईलाई भण्डारमा राख्न र हलोलाई चुनाव विन्ह बनाउन सहमति गर्नुभएको छ।

>>> बाँकी ८ पेजमा

गौतमलाई मन्त्री बनाएर अध्यक्षको पद सुरक्षित

काठमाडौं | सत्ताधारी दल नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीको सचिवालयबाटक असोज ४ गतेदेखि सञ्चालन भएको छ। केही महिना अधि पार्टीको दुवै अध्यक्ष केपी ओली र पुष्पकमल दाहालको सहमतिमा पार्टीको महासचिव विष्णु पौडेलको नेतृत्वमा एक कार्यदल बनेको थियो। सो कार्यदलले अध्यक्षहरूलाई बुझाएको प्रतिवेदन माथि छलफल गर्ने सचिवालयको एजेञ्डा भएपनि एकार्यालयमा वैठकमा हालै सरकारको सिफारिसमा राष्ट्रपतिबाट राष्ट्रियसभामा मनोनित भएका पार्टीका उपाध्यक्ष समेत रहेका वामदेव गौतमलाई मन्त्री बनाउन मिल्दै कि मिर्दैन भन्ने मै केन्द्रित रहेको थियो। संविधानमा प्रतिनिधिसभाको निर्वाचनमा पराजित भएका व्यक्ति त्यो प्रतिनिधिसभाको कार्यकाल भरी मन्त्री बन अयोग्य हुनेछन् भन्ने प्रष्ट व्यवस्था संविधानको धारा ७८ को ४ ले गरेको भएपनि राष्ट्रियसभाको सदस्य भईसकेपछि

मन्त्री बन्ने मिल्दै भनाई नेकपालित रहेको छ। सरकार र नेकपाले पटक पटक संविधानको उल्लंघन हुने कार्य गरिरहेको अवस्थामा फेरी संविधानका छिद्राहरूलाई टेकेर गौतमलाई मन्त्री बनाउनका सत्ताधारी दल लागि परेको छ। प्रतिनिधिसभाको निर्वाचनमा जनताले नपत्यार गौतम र नारायणकाजी श्रेष्ठ र गौतम दुवै राष्ट्रियसभाको सदस्य रहेका र उनीहरू सांसद भइसकेका हुनाले मन्त्री बन्न योग्य रहेको तर्क नेकपालै नेताहरूले गरेका छन्।

पार्टीका अध्यक्ष पुष्पकमल दाहालले समेत र श्रेष्ठ सांसद भई सकेको हुनाले मन्त्री बन्ने बाटो खुलेको बताएका थिए भने पार्टीका वरिष्ठ नेता माधव नेपालले आफू दुई ठाउँबाट संविधानभस्ताको निर्वाचनमा

1 Bumper Winner

OnePlus Nord

Galaxy A01

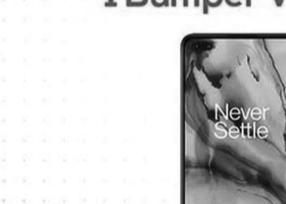
fonepay

fonepay Direct खाट

पैसा पढाउने

उपहारमा दामी Smartphone पाउने

10 Lucky Winners

OnePlus Nord

Galaxy A01

माद्र ११ देखि असोज ११ सम्म

fonepay Direct मार्फत पैसा पढाउने जित्ने जौका प्राप्त गर्नुहोस्

विजेताहरू LIVE lucky draw मार्फत चयन हुनेछन्

*T&C Apply.

prabhu bank

India's Hegemonic Designs Destabilise the Region

M Chaudary

It is most regrettable that by ignoring the modern global trends like a renunciation of war, peaceful settlement of disputes and economic development in wake of the spread of coronavirus and its negative economic consequences almost all over the world, India's hegemonic designs are destabilising the region and its peace.

Through its military and intelligence agency RAW, India has continued intervention as part of hegemonic policies vis-à-vis her neighbouring countries, including those ones with whom India does not share a border.

Besides supporting separatism in East Pakistan which resulted in the dismemberment of Pakistan, India occupied Sikkim, subdued Bhutan, Burma and Bangladesh—also sponsored terrorism in Pakistan, Sri Lanka, Nepal, Afghanistan and Bangladesh.

During Indian Prime Minister Narendra Modi's rule, New Delhi has intensified meddling in the internal affairs of these countries. And Indian military and RAW have been given free hand to target these states through manipulation of political dissent, ethnic divisions and economic backwardness. On August 5, last year, New Delhi revoked articles 35A and 370 of the Constitution which gave a special status to the disputed territory of the state of Jammu and Kashmir (J&K). The act split the J&K which includes the Kashmir Valley and the Ladakh area, into two federal territories: Jammu and Kashmir, which will have a state legislature, and Ladakh area, which will be ruled directly from New Delhi.

Thus, Indian fanatic Prime Minister Modi's government led

by extremist ruling party BJP unilaterally annexed the Indian Occupied Kashmir (IOK) to turn Muslim majority into a minority.

India also issued a notorious map on October 31, 2019 which displayed bifurcation of the J&K and identifies Pakistani side of Azad Kashmir as well as certain areas of Gilgit-Baltistan as Indian territory. Besides Pakistan, China also rejected the Indian malevolent acts as "unlawful and void", saying that India's decision to "include" some of China's territory into its administrative jurisdiction "challenged" Beijing's sovereignty. Despite the latest agreement to resolve the issue through dialogue, border dispute between New Delhi and Beijing, which remains unsettled, has increased tensions between the two countries.

In fact, Premier Modi and the BJP in connivance with other similar outfits like RSS have accelerated anti-Kashmir moves. Implementing the ideology of Hindutva ((Hindu Nationalism), Indian extremist rulers' various other measures such as continued lockdown in the Indian Occupied Kashmir (IOK), issuance of domicile certificates to 40000 non-Kashmiris to bring demographic changes in the Muslim-majority area and intermittent shelling inside Pakistani side of Kashmir in relation to the Line of Control (LoC), which have killed hundreds of innocent villagers show India's fascist policies.

In this regard, reliable sources as mentioned in Pakistan's media on August 18, 2020 disclosed that Afghanistan-based Tehreek-e-Taliban Pakistan (TTP) has merged with its splinter groups Jamat-ul-Ahrar (JuA) and Hizb-ul-Ahrar (HuA) in Afghanistan. Their sole objective is to restart terrorist activity against Pakistan, while simultaneously sabotaging efforts

to restore peace and stability in its war-ravaged Afghanistan.

Afghanistan's National Directorate of Security and India's Research and Analysis Wing (RAW) played a key role in their reunification. The agreement, reportedly, designated Mufti Noor Wali as the amir (Chief) of TTP, making him responsible for all planned terrorist activities inside Pakistan and Afghanistan.

Islamabad has long accused Kabul of turning a blind eye toward TTP and other terrorists who fled to Afghanistan to escape counter-terrorist operations in Pakistan. Pakistan's concerns were supported in a recent report presented to the United Nations Security Council.

According to the UN report of July 26, 2020, "The banned Tehreek-e-Taliban Pakistan and its splinter group Jamaat-ul-Ahrar (JuA) continue to target Pakistan from their bases in Afghanistan...the leadership of TTP is also operating from Afghanistan, including Noor Wali Mehsud, supported by his deputy, Qari Amjad and TTP spokesperson Mohammad Khorasani, claiming responsibility for various high-profile attacks in Pakistan and has facilitated others by JuA and Lahskhar-e-Islam...the significant presence of ISIL-K (The Islamic State of Iraq and the Levant Khorasan) in Afghanistan", which the UN warns "now pursues a global agenda".

In addition, the UN report warns of "a strong presence of ISIL-India in Kerala and Karnataka. ISIL-K considers Afghan territory a base for spreading terrorist influence across the wider region...The investigators found links between Indian nationals and terrorist attacks in Sri-Lanka. According to diplomatic sources, there is now pressure on India to curb the financing from ISIL-India to its affiliates in line with the FTAF

recommendations to prevent terrorist financing". Notably, Pakistan's Foreign Minister Shah Mahmood Qureshi met Zalmay Khalilzad at Islamabad on July 1, 2020 and warned that "Afghan peace process has entered into a crucial phase and there is a need to be cognizant of the elements that want to sabotage the peace efforts in Afghanistan". In the meeting, Qureshi reiterated Pakistan's commitment "to continue to play its reconciliatory role in the establishment of peace in Afghanistan with sincerity through collective responsibility".

He said that "Pakistan is ready to cooperate with regional and international stakeholders for an enduring and peaceful political solution to the Afghan issue...the development of the whole region depends on the establishment of peace in Afghanistan...the agreement of all sides on intra-Afghan dialogue and announcement of negotiating teams is a good omen". Later in a statement, Foreign Minister Qureshi stated that India "has been continuously trying to destabilize Pakistan to divert attention from its own internal chaos" by adding: "India is interfering in Balochistan province of Pakistan at the same time it is also adversely affecting peace efforts in Afghanistan."

In the recent past, India's Home Minister Shri Amit Shah threatened of conducting air and surgical strikes inside Pakistani territory. Reacting to Amit Shah's statement, Foreign Minister Qureshi stated: "Let me make it clear to Amit Shah that if India made the mistake, we will give a befitting response...Amit Shah should tell...Why does India not launch a surgical strike on Laddakh?...India has reached the extreme in committing atrocities in Kashmir...India wants to sabotage the Afghan peace process...New

Delhi is threatening Pakistan to divert attention from its internal situation".

Earlier, the DG of ISPR Maj-Gen. Babar Iftikhar said: "Chief of Army Staff General Qamar Javed Bajwa warned India...[saying] We will respond any aggression with full might...India faced great humiliation in the recent military standoff with China...faced embarrassment in map issues with Nepal as well...India is meddling in issues [of countries] where it doesn't even have a border...India is facing many internal challenges especially after the emergence of coronavirus...many issues have emerged in India after the August 5, 2019 move, which revoked the special status of Indian Occupied Jammu and Kashmir...There is an emergence of Islamophobia in India. Now they [India] think the best way is to divert the attention towards Pakistan...The situation on the LoC...1229 ceasefire violations by India have been committed since start of this year...while their quadcopters have also violated airspace [of Pakistan] on different occasions".

Addressing a news conference on August 13, this year, DG of ISPR said: "We are ready to fight even India may buy 500 Rafale fighter jets. India is involved in terrorism inside Pakistan...India has been taking hegemonic steps and spreading the fire of communal hatred. This along with their military spending has made their expansionist policies quite clear to everyone. Pakistan has been working towards ensuring peace in Afghanistan...Peace in Afghanistan means peace in Pakistan."

Nonetheless, instead of cooperating with the South Asian countries to promote peace, India's hegemonic designs are destabilising the entire region.

A brutalised society

I.A. Rehman

AMONG the facts highlighted in the wake of the motorway gang rape outrage is the extent to which the ruling elite has been brutalised and the way it is further brutalising ordinary citizens. The punishments suggested for assaults on women and children reveal not only a total disregard of civilisational values but also ignorance of the country's Constitution and its obligations under international treaties.

The incidence of gang rape in Pakistan is quite high and such cases rarely cause public outrage. But the motorway gang rape hit a sensitive nerve and caused public revulsion on an unprecedented scale. However, the ruling elite went berserk while proposing punishments for the perpetrators of the heinous crime. The proposed punishments ranged from public hanging to chemical castration of the culprits. The lead was unfortunately taken by the prime minister who supported public hanging and chemical castration both. All those backing the utterly barbaric punishments betrayed a stunning ignorance of Article 14 (1) of the Constitution, regarding the inviolability of the dignity of person. This guarantee of inviolability of the human person, the only right in absolute terms the citizens have, is not aimed at protecting the dignity of the privileged as much as it offers protection to underprivileged people who come into conflict with the law. All suggested punishments

that violate the right to the dignity of person are inadmissible in a debate on the subject.

Besides, suggestions of chemical castration have already been overruled for being contrary to Islamic injunctions by the chairman of the Council of Islamic Ideology.

Anyone in the administration could have informed the prime minister and other members of the government that Pakistan is a signatory to the Convention against Torture which also bars cruel, inhuman and degrading treatment or punishment.

The government should examine the final report of the committee on torture on Pakistan's initial report in 2017 and assess the level of compliance with its recommendations that Islamabad has supported or noted before defending its performance in May next year.

The prime minister has blamed foreign governments for tying his hands and preventing him from moving mountains for the public good. It is time this bogey of foreign hands' involvement in Pakistan's affairs was laid to rest. There is much in the affairs of the state that is in violation of the Constitution and the laws and that cannot be attributed to foreign authorities. Besides, good governance is not demanded to please foreign governments. It is demanded as a fundamental right of the people. Let the government exercise its authority as much as it wants and in a manner of its choice. If the people are incapable of judging the government's performance, history will

The whole hankering for cruel, inhuman and degrading punishments is based on a misconception that severe penalties deter crime. The experience of all nations in the world shows that harsh punishments do not cause a decline in crime. Pakistan has been trying to control crime by increasing the severity of punishments. At independence, the death penalty was prescribed for only two offences; today it can be awarded for 27 crimes. Each year, the death penalty is awarded

England was far-reaching reform in the system of criminal justice, industrialisation, greater prosperity and improved job security.

The key to crime management does not lie in raising the scale of punishments but in making the legal processes efficient by establishing what is called the majesty of law, and that is secured by ensuring that no criminal can escape being caught and punished. The government must investigate the causes that have brought the conviction rate to less than 20 per cent. This gives a criminal

to several hundred persons. During 2015-2017, for instance, 385 persons on an average were sentenced to death each year. Has this reduced the number of murders per year? Did the murder rate in Pakistan come down during the Zia regime? There was a time when the punishment for stealing a mare in England was death. That didn't stop the stealing of mares. What helped bring down crime in

reason to believe that he will not be caught and if he is unlucky to be apprehended the chances of his being convicted are at most 20pc. Who doesn't know about inefficiency and corruption in the investigation and prosecution of cases and the fact that at the level of subordinate courts there is nothing that money cannot buy?

A most fundamental flaw in official thinking is that serious

crime, such as gang rape, is viewed selectively and treated entirely as a law-and-order matter. In an incident of gang rape, perhaps as shocking as the motorway incident, reported from Punjab the other day, a woman was gang raped by dacoits in front of her husband whose hands and feet had been tied up. No person in authority felt outraged because each and every gang rape is not denounced. There is, in fact, considerable acceptance of gang rape as something of an unfortunate occurrence about which nothing can be done.

Further, no evidence is on record that gang rape or any other heinous crime has been investigated or analysed from social and psychological perspectives. Very young girls are raped and killed with frightening regularity despite the hanging of a few culprits but apart from making laws to prescribe tougher penalties the government has not undertaken or sponsored any study of the causes of assaults on young girls or the methods of protecting the victims through their and their parents' education.

A fact that is hardly ever taken note of is that much of the crime against women and girls has its roots in the patriarchal culture that has become stronger over the years, mainly as a result of the state's deliberate failure to acknowledge women's right to equality with the male species. Without affirmative state action to establish gender equality, all spasmodic efforts to protect women against sex fiends will prove in vain.

बाँकावीर बलदेव शाहीहरू उठनुपन्यो

• राजन कार्कि

rajan2012karki@yahoo.com

प्रेम गर्ने अनि धोका दिने- यो प्रणालीबाट मान्छे खुशी हुनसक्दैन। जनतातिक जीवन पनि त्यर्ते हो। जनतासँग प्रेम गर्ने अनि धोका दिने, यसरी राजनीति चल्दैन। प्रेम स्वीकार्य हुन्छ, धोका अस्वीकार्य। यसैले त पार्टीहरूलाई, नेताहरूलाई जनताले गर्नुसम्म प्रेम गरे। तर पार्टी र नेताले जनतासँग प्रेम गर्न सकेनन, धोकामात्र पाए। जनताको नजरमा नेता विश्वासघातीका रूपमा चिफाउने काँडा बनेका छन्।

राजनीतिले धोका दिएकै कारण जनतामा असन्तुष्टि छ। व्यवस्था अविश्वसनीय बन्दै गएको छ। व्यवस्था चलाउने संविधान दुर्घटना भइसकेको प्रतीत हुन्छ। यो सबै नेताले जनतासँग प्रेम गरेर जनविश्वास लुटे, अनि जनतालाई दिएको वचनको पालना गरेनन, धोका दिएकाले भएको हो। नेताको जीवनमा चरित्रबल र विवेकबलको महत्व बढी हुन्छ। योभन्दा पाणि बढी जनविश्वासको बल तेजर्ची हुन्छ। नेताहरूले चरित्र बल गुमाए, विवेकशून्य देखिए अनि जनविश्वाससमेत गुमाइसकेका छन्। यसैले राजनीतिक परिदृश्य अँध्यारो छ।

निरंकूश भनेर पञ्चाइएका राजतन्त्रको सम्फना बढी हुनथालेको छ। नेताहरूले

मूदवाद र किनारा लगाइएको राजतन्त्र जिन्दावादका आवाज घनिभूत हुनथालेका सुनिन्छन्। परिवर्तन समयले त्याउने हो, त्यायो। परिवर्तनपछि हुनुपर्ने चार तीन तत्व रहेछन्- दूरदृष्टि, इमानदारिता, सुशासन र निष्पक्षता। यी चार तत्व नहुँदा लोकतन्त्र जिसुकै उत्तम व्यवस्था भए पनि व्यवस्थापन हुन नसक्ने रहेछ। यो सरकार र संविधानलाई जनताले आफ्नोपन अर्थात अपनत्व अस्वीकार गरिएदि।

यसको प्रमाण हो- लोकतन्त्र हाँके रथीहरू भ्रष्ट भए, भिजनहीन भए, बेइमान भए, जनताप्रति जवाफदेही भएनन्। योग्यता, पारदर्शिता र जिम्मेवाबन्न नसकेपछि नेताले व्यवस्थालाई कसरी अलोकप्रिय बनाउने रहेछ, पर्दा खुलिसकेको छ। परिवर्तन नेतालाई आयो, देश र जनतालाई केही आएन। देश गरीब छ, गरीब देशका नेताहरू सर्वहाराको, सिमान्तकृत बर्गको, निसहायको परमेश्वरका रूपमा उदाएका थिए, १३ वर्षमा ती राक्षसी प्रवृत्तिका कारण जनताका सहायकसम्म बन्न सकेनन्। गरीब देश र गरीब जनताको चरम शोषण गरेर जति पनि नेता, तिनका परिवार र तिनका वरिपरिका प्रभावशाली व्यक्तिहरू छन्, ती सबै आज लखपति, करोडपति, अर्वपति बनिसके। जनताको जनजिविका र राष्ट्रका आधारहरू खसिक्दै र कडीहरू खुसिक्दै गएका छन्। यसको जिम्मेवारी आजका नेताहरूले लिनुपर्छ। जनताले कुनै दिन कसी घसे भने यी नेताहरू पत्र सावित हुनेछन्। जनताले नै दण्ड दिने दिन आउनेछ।

देशमा यति धेरै राष्ट्रधात, जनधात भइरहेका छन् कि नेपालको अस्तित्व संकटमा पर्न थालेको अनुभूति हुनथालेको छ। कामना गरौ जसरी स्वतन्त्र सिकिमको जीवनमा १९७५ आयो र भारतीय बुलेटले धेरेर सिकिमले स्वतन्त्रा गुमायो, त्यो दिन नेपालीको जीवनमा नाहाओस्। यद्यपि आजको विश्वमा बुलेटले देश खान मुस्किल छ, त्यसैले जनसंख्याको अतिक्रमण गराएर भारतले नेपालमा नेपालीलाई अल्पमतमा र भारतीयलाई निर्णायक जनमतमा पुऱ्याएर नेपाल कब्जा गर्न षडयन्त्र गरिरहेका छ र

त्यो षडयन्त्रको कार्यान्वयन आजका पार्टी र पार्टी नेताहरूलाई गरिरहेछ, गराइरहेछ।

सम्पन्न हुनुपर्ने जनता, देश हो। देश सम्पन्न भए नागरिक सम्पन्न हुनेथिए। नेतामात्र सम्पन्न भइरहेका छन्, देश र जनता कंगाल हुँदैछन्। देशको जीवनमा यो कालखण्ड सबैभन्दा अँध्यारो स्थिति हो। नेपाल बाँचे कसरी, नेपालीत्व बचाउने कसरी? प्रत्येक नेपालीले आज सोचैपर्ने विषय यही हो। वीरले देश बनाए, बचाए, आजको नेतृत्व पुस्ता देश डाढाएर आगो

राजनीति चलिरहेको छ। शासनसत्तामा जो छन्, जसले ज्यानमारालाई माफी दिइरहेछन्, देशमारालाई लोकतन्त्रको जामा पाहिन्याइरहेछन् र भ्रष्ट, तस्करलाई बनमारा भारमै फैलने अवसर दिइरहेका छन्। यसको बिराध गर्नेहरू १९०५ को बाँकावीर अर्थात अछामका वीर युवक बलदेव शाही जस्तै उठ्ने तरखरमा छन्। ती वीरहरूले यिनलाई सुधन भनिरहेका छन् र देशमा हिन्दुत्व र राजतन्त्रको माँग गरिरहेका छन्। सहमति र सहकार्य हुनसकेन, जंगबहादुरको

● ● ●

राजनीतिले धोका दिएकै कारण जनतामा

असन्तुष्टि छ। व्यवस्था अविश्वसनीय बढ्दै गएको छ। व्यवस्था चलाउने संविधान दुर्घटना भइसकेको प्रतीत हुन्छ। यो सबै नेताले जनतासँग प्रेम गरेर जनविश्वास लुटे, अनि जनतालाई दिएको वचनको पालना गरेनन, धोका दिएकाले भएको हो। नेताको जीवनमा चरित्रबल र विवेकबलको महत्व बढी हुन्छ। योभन्दा पाणि बढी जनविश्वासको बल तेजर्ची हुन्छ। नेताहरूले चरित्र बल गुमाए, विवेकशून्य देखिए अनि जनविश्वाससमेत गुमाइसकेका छन्। यसैले राजनीतिक परिदृश्य अँध्यारो छ।

ताप्तैछ, खरानी बेचेर सम्पन्न हुँदैछ।

लोकतन्त्र अराजक भीड र अराजक भीड अराजक होडबाजी गरिरहेका छन्। माछा मार्न फिजी पुगोको व्यक्ति १८ वर्षमै फिजीको प्रधामन्त्री कसरी बन्यो, उनको नाम हो महेन्द्र चौधरी थियो। यति कुरा पनि नेपालका नेताले हेवका राजन सकेनन्। भन्नलाई जनयुद्ध, जनआन्दोलन गरेर आएको भनेर कुर्लिरहन्छन् तर गिरी छ कि छेन कुन्नी, अगाडिको खाना हेरिरहेका छन्, आउने पुस्तालाई के दिएर जाने, नाम कसरी रसायित गर्ने भन्ने कसैलाई चिन्ता नै देखिन्न। चेताना छ। जागरूकता पनि छ। बस, मौन छ। यो मौनता अँधी अधिको मौनता पनि हुनसक्छ। आज नेपालमा जे भइरहेको छ, वीरनरसिंह कुवर जो १९०३ को कोतपर्व गरेर श्री ३ जंगबहादुर राणा बने, तिनकै पदचिन्हमा हिङ्गेहरू

शैली बढ्दै गयो भने बाँकावीरहरू घरघरबाट रांको बालेर निस्कने पक्का छ।

रहस्य रहेन अव जनयुद्ध र जनआन्दोलनको, सत्य के हो, उजागर भइसकेको छ। जनयुद्ध भारतको प्रोक्सी वार रहेछ, जसले नेपाली राष्ट्रवाद कमजोर बनाएर तारेभीरमा पुऱ्यायो। जनआन्दोलन भारतकै जोडबलले भएको रहेछ, जसले लोकतन्त्र त त्यायो, लोकतन्त्रका मानसिक असन्तुलन भएका चालकहरूलाई नेपालको अस्तित्व संकटमा पारिसकेको छ।

देश बचाउन बाँकावीरहरू जाजवल्यमान भएर उठनुपर्छ अव। नेपाल त्यसै पनि वीरको देश हो, विरागनाको देश हो। वर्तमान पुस्ताले वीर र विरागना बनेर देशघातकहरूलाई तह लगाउनै पर्छ। अन्यथा नेपाल स्वतन्त्र रहन सक्दैन। सुदूर नेपाल खण्डखण्ड र जाति जातिमा

विभाजित त पारियो, यसलाई सच्याउने जिम्मा वर्तमान युवापुस्ताका बाँकावीरहरूको कँधामा आएको छ।

हाम्रा नेता र यो कथा उस्तै उस्तै छ- सर्पले टोकेको मान्छेलाई घाट पुऱ्याउनासाथ स्यालले देखेछ र आएर सुभाव दियो- सर्पले टोकेको लाश पोल हुन्न। गाडुनुपर्छ। सर्पले टोकेको लाश बौरिन पनि सक्छ, कुर्नुपर्छ, सँझसम्प पञ्चसु है। मलामीहरूलाई यो सुभाव ठिकै लाग्यो। स्याल धूर्तछ, त्यसको कुरा नप्त्याउनुस है। सँझ परेपछि लाश ताञ्चे सुर छ त्यसको। त्यसैले लाशलाई खोलामा बगाइदिनोस्। मरेको मान्छे बौरिने कुरा बेकार हो।

गिद्ध गयो, भाडीमा लुकेको स्याल फेरि आयो र भन्यो- पानीमा बगेको लाश लुँग्ने दाउ छ है त्यसको, बुझ्नोस्। शब बगाउनु हुन्न, गाडीपैर्छ। मलामीहरू द्वाँयो परे, गाड्ने कि बगाउने?

यस्तै छ नेपालो लोकतन्त्र। जसरी पनि जनताको आँखामा छारो हाल्ने हो, भ्रममा पार्न हो र जनतालाई जिल्याएर गिद्ध र स्यालले लाश लुँग्ने अविकल निकालेकै देश र लोकतन्त्रको आवरणमा लुट्नुसम्म लुँग्ने हो। अत्याचार, दूराचार, तस्करी, भ्रष्टाचार जे गरे पनि लोकतन्त्रको नारा लगायो फच्या। यही भइरहेको छ। सार्वभौम जनताको जनादेशको कुनै भाउ छैन। चुनाव जिल्न त हुन्ने लाइसेन्स बनेको छ। अधिकतम जनता पीडामा छन्, भोक रोग र शोकमा छन्, सर्वहारा, सिमान्तकृत जनताको पक्षमा कोही उभिन तैयार छैनन्। जनतामात्र होइन, यतिबेला देश नै संकटग्रस्त छ। विश्व कोरोना भाइरसका कारण महामारीमा छ, नेपाल कोरोनादेखि नैतिकहीनतासम्मको महामारी भेलिरहेको छ।

देशको स्वतन्त्रता र सार्वभौमिकता बचाउनका लागि अव अभिभावक चाहियो। जसलाई अभिभावक मानियो, ती त शोषक र सामन्ती बनेपछि अस्तित्वको संकट बढेको हो। यो संकटको सामना गर्न युवाले हो। बाँकावीर बलदेव शाहीहरू उठनुपन्यो देश बचाउन।

साल्ट ट्रेडिङ फॉर्मेशन लिमिटेड

द्वारा प्रवर्द्धित ग्रहिणी चामल

तौल पूर्ण, सुरक्षा सम्पूर्ण

- ISI स्टाण्डर्डको मित्र बाहिर रावर कोट मै बीचमा स्टिलको जाली भएको ३ तहको होजपाइप
- उच्च गुणस्तरको रेगुलेटर
- पून: प्रयोग गर्न न सकिने प्लाष्टिक सिल भएको सिलिण्डर
- कम्प्यूटर प्राविधिकात

पद्धत्यौ हारी बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु ध्वस्त पारे समाज ।

मन्यो ज्यूँदै त्यो जस्ले बिरियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो मर्रे पनि जस्ले सिरियो देशको माटो ।

कायर भेर पटक पटक मर्नुभन्दा
बहातुर भेर रकै पटक मर्न सकौ।

अभियान

साप्ताहिक

ਸਮਾਫ਼ਕੀਯ

संविधानले जनतामा आशा जगाउन सकेन

पाँच वर्ष अधि असोज ३ गते संविधानसभाबाट संघीय नेपालको संविधान जारी गरियो । त्यही दिन संविधान जारी भएकोमा संविधान दिवस प्रत्येक वर्ष असोज ३ गते सरकारीस्तरबाट मनाइँदै आएको छ । संविधान दिवस मनाउन राष्ट्रपति, उपराष्ट्रपति, प्रधानमन्त्री, सर्बोच्च अदालतका प्रधानन्यायाधिश प्रतिनिधिसभाका सभामुख, राष्ट्रिय सभाका अध्यक्षसहित मन्त्रीहरू र अन्य गन्यमान्य व्यक्तिहरूको उपस्थिति सैनिक मञ्चमा हुने गरेको छ । यसपालि कोरोना भाइरसले गर्दा मुलुक आकान्त भएको छ । सरकारको लापरबाहीकै कारण धेरै जनता कोरोना भाइरसका कारण संक्रमित भएका छन् भने धेरैले ज्ञान समेत गुमाईसकेका छन् । सरकारले गत चैत्र ११ गतेदेखि मुलुकभरमै लकडाउन लागू गय्यो । लकडाउनत्तेगर्दा जनता घर घरमै बस्न बाध्य भए । त्यसबेला सरकारले धेरै काम गर्न सक्थयो र गर्नुपर्ने थियो । तर एक किसिमले सरकार नै लकडाउनमा बस्यो त्यसैले गर्दा अहिले दिनप्रतिदिन कोरोना भाइरसका संक्रमितहरूको संख्या बढिरहेको छ भने निधन हुनेहरूको संख्या समेत बढौँ गएको छ ।

पछिल्लो समयमा काठमाडौं उपत्यका नै कोरोना भाइरसको हट स्पोट भएको छ। सरकारले कोरोना भाइरसलाई रोकथाम र नियन्त्रण गर्न बेलैमा औषधी र उपकरणको जोहो गर्न सकेन। स्वास्थ्य सामाग्री खरिदमा भएको भनिएको अनियमितता माथि कृनै छानविन नै गरिएन, उल्टो प्रधानमन्त्रीले नै भ्रष्टाचार नभएको अभिव्यक्ति दिए। प्रधानमन्त्रीको त्यस्तो अभिव्यक्तिपछि भ्रष्टाचारीहरूको मनोबल बढेको र स्वास्थ्य उपकरण र औषधिमा समेत अनियमितता हुने क्रम बढदो रूपमा भएपनि प्रधानमन्त्री भने भ्रष्टाचार गर्दिन र गर्न दिन्न भन्नु चुक्कुनभएको छैन। अझ भ्रष्टाचारी विरुद्ध बोल्दा पातीसम्म मुखमा हालेर बालिङ्ग भन्न थाल्नु भएको छ। किन केपी ओली प्रधानमन्त्री बनेपछि मुलुकमा भ्रष्टाचार बढेको विभिन्न तथ्यांकहरूले देखाईरहेको छ। भ्रष्टाचारलाई नियन्त्रण र रोकथाम गर्न सम्बैधानिक रूपमा गठन भएको अलियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले समेत भ्रष्टाचार बढेको भनिरहेको बेला प्रधानमन्त्रीले भ्रष्टाचार गर्दिन भन्ने अभिव्यक्ति दिनु तर सम्बैधानिक निकायले नै भ्रष्टाचार बढिरहेको छ भन्नले के प्रमाणित गर्दछ ?

अखिलयार दुरुपयोग अनन्धान आयोगले प्रत्येक दिन सरकारी कर्मचारीहरूलाई घुस लिँदालिए रंगोहात पक्ताउ गरिरहेको छ । अखिलयारले यस वर्षमात्र ४ सयभन्दा बढी मुद्दा विशेष अदालतमा दर्ता गरेको हुनाले भ्रष्टाचार बढेको प्रमाणित भएको छ । तर अखिलयारले अदालतमा दर्ता गरेको मुद्दाहरूमा झण्डै ९०/९५ प्रतिशतमा मुद्दाहरू स साना रहेका छन् अर्थात हजार दुई हजार घुस लिँदै गरेको ठुला ठुला भ्रष्टाचारका मुद्दाहरूलाई अखिलयारले तामेलीमा राखेको छ । अखिलयारले मुद्दाहरूलाई तामेलीमा राख्नु भनेको कानुन सम्मत ढाँगले मुद्दा चल नसक्नु हो । ओली प्रधानमन्त्री भएपश्चात् ठुला ठुला भ्रष्टाचारका काण्डहरू भएका छन् । कोरोना भाइरस नियन्त्रण र रोकथामका लागि आवश्यक पर्ने औजाई र उपकरण खरिदमा ओम्सी ग्रुपसँग गरिएको सम्झौता होस् वा यसि ग्रुपलाई जग्गा भाडामा दिँदा गरिएका सम्झौता हुन् वा मल आयात गर्न दिएको ठेक्काहरूकै विषयमा होस् सञ्चार जगतले त्यस्तो विषयका बारेमा प्रश्न उठाएपछि त्यस विषयमा छानविन गर्नुपर्दथ्यो तर सरकारले त्यसलाई वेवास्ता गर्दै सञ्चार माध्यमले आफूलाई कमै गर्न नदिएको आरोप स्वयम् प्रधानमन्त्रीले लगाउन थाल्नुपर्यन्त प्रष्ट हुन्छ दालमा कुछ काला है भनेर ।

तत्कालिन माओवादीका लड़ाकुहरूलाई शिविरमा राखिएको र त्यहाँ ठुलो भ्रष्टाचार भएको भन्दै हालका सांसद महेश बस्नेतले आफू युवासंघको अध्यक्ष भएकै बेला अवियारमा उजुरी गरेका थिए, कोरोना भाइरस नियन्त्रण र रोकथामका लागि भएको औषधी र उपकरणमा समेत भ्रष्टाचार भएको भन्दै विवेकशिल पार्टीले अवियारमा स्वास्थ्य तथा जनसंख्या मन्त्री भानुभत्त ढकाल र कोरोना भाइर नियन्त्रण तथा रोकथाम उच्चस्तरीय समितिका संयोजक तथा उपराधान एवं रक्षामन्त्री इश्वर पोखरेल विरुद्ध अलियारमा उजुरी गरेको थियो तर त्यस विषयमा आजसम्म कुनै छानविन नै भएन। अलियार दुसरोग अनुसन्धान आयोगलाई नै सरकारले आफ्नो नियन्त्रणमा राखेको आरोप सरकारमाथि लाई आएको छ। अलियारका प्रमुख आयुक्त हाल अवकाश पाइसकेका नविन कुमार घिमिरेलाई सरकारले पुरस्कृत गरेको छ भने आयुक्तहरू गणेशराज जोशी र डा. सावित्रि गुहङ्गलाई समेत अलग अलग पदक दिएर उनीहरूमाथि नै भेदभाव गरेकोछ। यसरी सत्ताधारी दलले सत्ता समर्थक र विरोधीभनेर छुट्याउने हुनाले पदक पाएका व्यक्तिहरू नै सन्तुष्ट हुन सकेको छैन।

लोकतन्त्र भनेको सुशासन, पारदर्शिता र विकास निर्माणका आवश्यक सर्त हुन् ति शर्तहरू पुरा गराउने दायित्व सरकारको हो। संविधान भनेको कागजको खोस्टामात्र होइन विधि, विधान सञ्चालन गर्न एउटा मागदर्शन समेत हो। तर पछिल्लो समयमा सरकारबाटै संविधान उल्लंघन भएको छ। संविधानले व्यवस्था गरेका कुराहरू जनताले प्रयोग गर्न पाएका छैनन्। संविधानले स्वास्थ्य, शिक्षा र पेटभरी खान पाउने ग्यारेन्टी गरेको छ भने शान्ति सुरक्षाको समेत ग्यारेन्टी गरेको छ तर अहिलेको अवस्था ठीक उल्टो रहेको छ। सरकारले भोका जनतालाई खान सम्म दिन सकेको छैन भन्ने अन्य के कुरा दिनसक्छ गफ गरेर मात्र संविधानको कार्यान्वयन त्रुटी भन्ने त्यसैले गफ होइन काम गरेर देखाउँ भन्ने हाम्रो कामना हो।

बोलीमा सुशासन, व्यवहारमा कुशासनतर्फ मुलुक

• देवेन्द्र चुडाल

devendrachudal@gmail.com

होला । पञ्चायतीकालमा समेत संविधान दिवस मनाइने गरिएको थियो । त्यही खुलामञ्चमा त्यसबेला नेपाली जनतालाई खुलामञ्चमा भेला हुन कुनै अवरोध हुँडैन थियो । तर, संविधान सभाले निर्माण गरेको संविधान लागु भएको अवस्थामा समेत सरकारले सरकारी सुरक्षा बीचमा जनताको उपरिथितलाई शुच्यमा राखेर संविधान दिवस मनाउनुले गर्दा जनतामा संविधान दिवस प्रति कुनै आस्था नरहेको प्रष्ट भएको छ ।

त्यसैले भन्न सकिन्छ अहिलेको संविधालाई समेत जनताले अपनत्व लिन सकेका छैनन् भनेर। एकातिर संविधान दिवसको उपलक्ष्यमा राष्ट्रपति देखि लिएर कार्यपालिका, व्यवस्थापिका र न्यायपालिका लगायत अन्य सरकारी उच्चस्तरीय व्यक्तिहरूको उपस्थिति सुरक्षा धेरामा रहेको थियो भने अर्कोतिर भोका पेट भएका जनता खाना खानको लागि मनकारी हातहरूलाई कुरिरहेका थिए। के त्यो दृष्टि राष्ट्रपति र प्रधानमन्त्रीले देखेका थिएनन् ?भोका पेट भएका जनतालाई खाना खुवाउन पुगेका व्यक्तिहस्ताथि प्रहरीद्वारा कुठपिट गरियो। प्रहरीहरू भन्दै थिए जनताको अवस्था देख्दा हामीलाई पनि लाज लाग्छ तर के गर्नु माथिको आदेश छ, राष्ट्रपति, प्रधानमन्त्री आउने कार्यक्रममा कसैलाई हिड्डुल गर्न नदिनु, उहाँहरूलाई डिस्ट्रब्र हुन्छ अरे भनेर हामीलाई आदेश दिएका छन्, त्यसैले हामीहरूले जनतालाई रोकनैपर्दछ भनेर। विचरा तल्ला तहका प्रहरी कर्मचारीहरूले आदेश पालना गर्नु उनीहरूको धर्म र कर्तव्य थियो। आदेशको पालना गरे तर आदेश दिने व्यक्तिले समेत खुलामज्बमा खाना पाइने आशामा आएका भोका पेटका जनतालाई देखेनन्। २०४६ सालको आन्दोलन र २०६२/६३ सालको आन्दोलनमा अहिले सत्तामा रहेकै दलका नेता तथा कार्यकर्ताहरूसे सङ्कमनारा लगाउँथे, तत्कालिन राजा सडकमा हिँड्दा जनतालाई किन हिड्डुल रोकिन्छ, के जनताभन्ना राजा ठुला हुन् र भनेर तर आज तिनै आन्दोलनकारी सत्तामा पुगेका छन्। अनि राष्ट्रपति, उपराष्ट्रपति, प्रधानमन्त्री सडकमा निस्किँदा सर्वसाधारण जनतालाई हिड्डुल गर्न रोक लगाइन्छ त्यसैको प्रत्यक्ष प्रमाण द्वा संविधान दिवसको उपलक्ष्यमा राष्ट्रपति

हा सापेक्षान दिवसका उपलब्धता राष्ट्रपति प्रधानमन्त्री लगायत अन्य व्यक्तिहरू सडकमा निस्किए सर्वसाधारण जनतालाई हिड्डुल गर्ने रोक लगाउनु ।

सर्वसत्तावादी राज्यमा दैनिक सयौ बेरोजगार र भोका आम नागरिकले सडकमा मागेर खानुपर्ने अवस्थामा राजकीय सवारी चलाउने र सविधान दिवसको उपलक्ष्यमा दिवस मनाउनेहरूलाई कुनै लाज लागेन । दिवस मनाइरहेकै ठाँचमा पर्खालसँगै जोडिएको खुल्ला मञ्चमा खाना पाइने आसामा बसेका भोका जनताका आग्रहलाई किन वेबास्ता गरियो ? के सविधान भनेको तुला बडाहस्त्रको लागि मात्र हो ? के सत्तामा पुग्ने र सत्तामा बस्नेहस्त्रको लागि मात्र सविधान निर्माण गरिएको हो त ? कोरोना भाइरसका कारण हजारौं हजार मानिसहरू संक्रमित भएका छन् सयौ व्यक्तिले ज्यान गुमाईरकेका छन् । गरिब र निमुखा भनेर सविधानले उनीहस्त्रलाई कुनै अधिकार दिएको छैन । तुला बडाहस्त्रको घर घर र कार्यालयमै पुगेर कोरोना भाइरसको निःशुल्क परीक्षण गरिएको छ तर गरिब जनताले आफूले पैसा तिरेर पनि परीक्षण गर्न पाएका छैनन् । सरकारले जनतालाई देखाउनका लागि परीक्षणको शुल्क निर्धारण गरेको भएपनि त्यसको पालना भएको छैन । छिमेकी मुलुक भारतमा भारतीय ७ सय रुपैयामा परीक्षण गरिए आएको छ । तर हामीकहाँ भने पहिलो ६४ सय रुपैया पुन्याइयो । पछिलो समयमा सरकारले २ हजार परीक्षण शुल्क तोकेको

वैकल्पिक शिक्षाको नयाँ मोडेल

रामप्रसाद सुदेवी

कोरोनाको आजसम्मको कहर हेर्दा कोरोनासँग भागेर होइन, यससँग सुरक्षित हुँदै हाम्रा दैनिक क्रियाकलाप सञ्चालन गर्नुको विकल्प छैन। विश्व स्वास्थ्य संगठनले कोरोनाको तवाही अझे दुई वर्षसम्म रहन सक्ने येतावनी दिएको परिप्रेक्षमा व्यापार व्यासायलगायत क्रियाकलाप उच्च सुखा अपनाउँदै सुचारू गर्नु आवश्यक देखिन्छ। शिक्षा क्षेत्रमा पनि सुरक्षाका उपाय अपनाएर शैक्षिक कार्यक्रम सञ्चालन गर्नुको विकल्प छैन। विद्यालय तहको शैक्षक सत्र नै खलबलिने हो कि भन्ने चिन्ताका बीच ०७७ सालको शैक्षिक सत्र खेर जान नदिई विद्यार्थीलाई अपेक्षित सिकाइ उपलब्ध हासिल गराउन कस्तो सिकाइ मोडेल उपयुक्त हुन सक्छ भन्ने विषयमा यहाँ चर्चा गर्न खोजिएको छ।

नेपाल सरकार शिक्षा मन्त्रालयले वैकल्पिक शिक्षा पद्धतिलाई नै सिकाइको मूल आधार मानी शैक्षिक गतिविधि सञ्चालन गर्ने मार्गदर्शन सर्वजनिक गरिसकेको छ। यसका लागि उपयुक्त कार्यविधि तयार पार्न सम्बन्धित निकायलाई निर्देश गरिसकेको छ। मन्त्रालयले छलफलमा ल्याएको शैक्षिक पद्धतिमा वैकल्पिक शिक्षाका स्पष्ट रेडियो, टिप्पी र इन्टरनेटबाट दिए अनलाइनअफलाइन पद्धतिलाई जोड दिन खोजेको देखिन्छ। विगत तीन-चार महिनाको अनुभव हेर्दा यस पद्धतिको मात्रे अवलम्बन गरी शिक्षणसिकाइ गर्न हो भने यसले अधिकांश विद्यार्थीलाई समेतन नसक्ने, समेटिएकामा पनि प्रभावकारिता अत्यन्तै न्यून हुने, तोकिएका सिकाइ उपलब्धिको चौथाइ पनि पूरा हुन नसक्ने आकलन गर्न सकिन्छ। कतिपय संस्थागत विद्यालयले गुगल कलास, जुम आदिको प्रयोग गरी विद्यार्थीसँग देहोरो सञ्चार सम्पर्क स्थापित गरेर केही हादसम्म सार्थक सिकाइ गरिरहेको देखिए पनि मुलुकका नगण्यबाहेक अधिकांश सामुदायिक विद्यालयमा भने यसको प्रयोग भएको पाइँदैन।

सामुदायिक विद्यालयका अधिकांश विद्यार्थीको प्रविधिमा सहज पहुँच छैन। तीमध्ये केहीले टिप्पी हेर्ने र रेडियो सुन्नेसम्म गरेको भए पनि एकोहोरो सञ्चार पद्धतिका कारण सुन्ने छाडेको देखिएको छ। रिंहदरबारभित्र बस्नेले सायद सामुदायिक विद्यालयको यथार्थ थाहा नपाएर हो कि, फेरि पनि यही एकतर्फी भर्चुअल सिकाइ पद्धतिलाई नै सिकाइको मूल बाटो बनाउन खोजेको देखिन्छ। विकसित देशमा यो पद्धति केही हादसम्म सफल भए पनि हाम्रो देशको परिवेशमा यस किसिमको एकोहोरो सिकाइ पद्धतिले काम गर्न नसक्ने निश्चित छ। हाम्रो सन्दर्भमा पौराणिक कालदेखि नै प्रत्यक्ष सिकाइ पद्धति प्रयोगमा आइरहेको छ। रेडियो, टिप्पीलगायत सञ्चारमाध्यमको प्रयोग गरी सिक्ने-सिकाउने भर्चुअल सिकाइ पद्धति हाम्रो देशको विद्यालय शिक्षाका लागि नौलो प्रयास हो। तसर्थ, वर्तमान अवस्थालाई मध्यनजर गर्दा मन्त्रालयले भनेजस्तो भर्चुअल शिक्षा पद्धतिले मात्र सिकाइको उद्देश्य प्राप्त हुन सक्ने देखिँदैन। दूर शिक्षाअन्तर्गतका भर्चुअल सिकाइ ढाँचा र प्रत्यक्ष सिकाइ ढाँचा दुवैलाई एकैसाथ लैजानुपर्ने हुन्छ। यसका लागि उपयुक्त विकल्पको खोजी हुन जरूरी छ। यस किसिमको सिकाइ पद्धति विगतमा शैक्षिक जनशक्ति विकास केन्द्रान्तर्गत शिक्षक तालिम कार्यक्रममा सफलतापूर्वक प्रयोगमा पनि ल्याइसिएको छ। तसर्थ, त्यही पद्धतिलाई अहिलेको विषम परिस्थितिमा उपयोग गर्नु सान्दर्भिक देखिन्छ।

यहाँ प्रस्तुत गरिएको यो सिकाइको ढाँचा विगतमा शैक्षिक जनशक्ति विकास केन्द्रले दूर शिक्षा केन्द्रमार्फत शिक्षक तालिम कार्यक्रम सञ्चालनका लागि प्रयोगमा ल्याएको ढाँचाको परिमार्जित र अनुकूलित स्वस्थ हो। यसले रेडियो, टिप्पी, इन्टरनेटबाट पाठ प्रसारण गर्ने अप्रत्यक्ष एवं भर्चुअल विधिलाई हाम्रो देशमा विगतदेखि प्रचलन रहेको प्रत्यक्ष सिकाइसँग

मिलाएर सिकाउने तरिका दिइएको छ। यस तरिकाको सिकाइमा हरेक विद्यालयको सेवाक्षेत्रका गाउँ, टोल, समुदायलाई त्यहाँ रहेको विद्यार्थी संख्या, त्यहाँको भौगोलिक अवस्था, साधनस्रोतको उपलब्धता, सिकाउनुपर्ने विषय आदिका आधारमा आवश्यकताअनुसार विभाजन गर्न सकिन्छ।

यसरी विभाजन गरिएका हरेक समुदायलाई पायक पर्ने गरी कुनै विद्यालय, सरकारी भवन, खाली घर वा सामुदायिक भवन पनि यसअधि जो, जुनसुकै विद्यालयमा आवश्यकता अनुभवरत भए पनि अब आफूलाई अनुकूल

अवस्था हेरी स्थानीय तहहरूले आफ्नो पालिकाभित्र भर्चुअल कक्षा, सहजीकरण केन्द्रमा आधारित कक्षा वा पूर्ववत् स्पष्टमा रहेको विद्यार्थी संख्या, त्यहाँको भौगोलिक अवस्था, साधनस्रोतको उपलब्धता, सञ्चालन गर्ने पनि सक्ने विकल्प राज्यले नीतिगत स्पष्टमा खुला गरिदिनुपर्छ। अहिलेको विषम परिस्थितिमा कुनै समुदायमा रहेको जुनसुकै विद्यालयका विद्यार्थी त्यहाँ सञ्चालित सहजीकरण केन्द्रहरूमा सहभागी गराउने र विद्यार्थीहरू पनि यसअधि जो, जुनसुकै विद्यालयमा आवश्यकता अनुभवरत भए पनि अब आफूलाई अनुकूल

सिंहदरबारभित्र बस्नेले सायद सामुदायिक विद्यालयको यथार्थ थाहा नपाएर हो कि, फेरि पनि एकतर्फी भर्चुअल सिकाइ पद्धतिलाई नै सिकाइको मूल बाटो बनाउन खोजेको देखिन्छ

हुने विद्यालयमा सहज स्पले भर्ना हुन पाउने व्यवस्था गरिदिनुपर्छ।

सहजीकरण केन्द्रमा गराए त्यहाँ शिक्षकले गर्न काम सिकाइको सबैभन्दा महत्वपूर्ण पाटो हो। सहजीकरण केन्द्रको कक्षामा र बाहिर स्वास्थ्य मन्त्रालयको मापदण्डअनुसार गर्ने प्रबन्ध गर्न पनि उत्तिकै जरूरी हुन्छ। हरेक सहजीकरण केन्द्रमा यो व्यवस्था गर्न कुनै गाड्छ छैन। कुनै समुदायमा बढीमा ५०-६० जनासम्म विद्यार्थी रहेन भए पनि त्यो विद्यार्थी संख्यालाई कक्षागत स्पष्टमा हरेक सम्पर्क कक्षामा बाँहदा एउटा सम्पर्क कक्षामा बढीमा १० जनासम्म हुन पुग्छन्। तिनीहरूलाई स्वास्थ्य मन्त्रालयले यारी गरेको मापदण्ड पूरा गरी सम्पर्क कक्षामा बाँहदा एउटा सम्पर्क कक्षामा बढीमा १० जनासम्म हुन पुग्छन्। यससे प्रबन्ध गर्ने त्यो सुविधा नहुनेले समेत सहजीकरण केन्द्रमा त्यो सुविधा उपयोग गरी सिक्ने मौका पाउँछन्। यही मोडेलमा आवधिक परीक्षाद्वारा मूल्यांकन गर्न पनि सकिन्छ।

तिनीहरूले एउटा सम्पर्क कक्षामा बढीमा १० जनासम्म हुन पुग्छन्। उदाहरणका लागि, १० कक्षाका ८ जना विद्यार्थी १० बजे आजँच्छन् भने तिनीहरूले एउटेको डेढ घन्टाको कक्षा

सकाएर फर्केपछि मात्र अर्का कक्षाका विद्यार्थी आउने गरी समयतालिका निर्धारण गर्न सकिन्छ। यसरी समय व्यवस्थापन गर्ने भने सहजीकरण केन्द्रमा दिनभरमा ६० जनालाई कक्षा सञ्चालन हुँदा एकपटकमा बढीमा ९० जना मात्र विद्यार्थी रहने हुन्छ। स्वास्थ्य मापदण्ड पूरा गर्न पनि सहज हुन्छ।

सम्पर्क कक्षामा शिक्षण सिकाइ गर्दा शिक्षकले पाठ्यक्रम विकास केन्द्रले तोकेको पाठ्यक्रम र उपलब्ध पाठ्यपुस्तकाको आधारमा स्वास्थ्य सतर्कता अपनाएर र सम्पर्क कक्षामा शिक्षकसँग आफूले नजानेका वा द्विविधा भएका विषय सोधेर सिक्न सक्नेछन्।

विद्यालयले सहजीकरण केन्द्र संयोजकको व्यवस्था मिलाउने, वार्षिक कार्यतालिका तयार पारी सबै शिक्षक र विद्यार्थीलाई वितरण गर्न, दैनिक समयतालिका बनाई विषयअनुसार शिक्षक खाउनेमा महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्न सक्छन्। स्थानीयले पालिकाअन्तर्गतका विद्यालयसँग समन्वय गरी कार्ययोजना तयार पारेर सकेसम्म पालिकाभर एकै किसिमको सिकाइ पद्धति लागू गर्ने, जुनसुकै विद्यालयका विद्यार्थी भए पनि त्यहाँको सहजीकरण केन्द्रमा तोकिएको समयमा अनिवार्य व्यवस्था उपस्थित भएर, आवश्यक स्वास्थ्य सतर्कता अपनाएर र सम्पर्क कक्षामा शिक्षकसँग आफूले नजानेका वा द्विविधा भएका विषय सोधेर सिक्न सक्नेछन्।

भर्चुअल शिक्षण पद्धति र प्रत्यक्ष शिक्षण पद्धति दुवैलाई मिलाएर लैजान सके महामारीले विद्यार्थीको सिकाइमा दुलो असर पुऱ्याउन सक्छन्। अन्यथा समाधानका उपाय टालटुले, देखावटी र क्षणिक मात्र हुन जान्नन्। यो मोडेल विशेषत: पहाडी क्षेत्रमा बढी उपयोगी हुन सक्छ।

यसरी स्थापित सहजीकरण केन्द्रलाई स्थानीय निकायले फरक ढाँगले पछिसम्म पनि स्थानीय सिकाइ केन्द्रको स्पष्टमा विकास गरी निरन्तरता दिन सक्छन्। यस्ता सोतकेन्द्रलाई सिकाइ केन्द्रको स्पष्टमा यससे प्रबन्ध गर्ने त्यो सुविधा उपयोग गरी सिक्ने मौका पाउँछन्। यही मोडेलमा आवधिक परीक्षाद्वारा मूल्यांकन गर्न पनि सकिन्छ।

यो कार्यक्रम सञ्चालन गर्दा केन्द्रीयस्तरदेखि स्थानीयस्तर र सहजीकरण केन्द्रसम्म आ-आफ्नो भूमिका प्रभावकारी ढाँगले बाँडफाँड गरे प्रभावकारी हुन्छ। सिक्षकले वार्षिक कार्यतालिका र दैनिक समयतालिका तयार वितरण गर्ने तात्कालिक विकास सम्बन्धित स्थानीय निकायसँग समन्वय गरी समयमै उपयुक्त पाइला चालु जरूरी छ। (नयाँ पत्रिकाबाट)

Every game. Everything about the game.

Sabai Khel

www.sabalkhel.com
info@sabalkhel.com
For Advertisement: sabalkhel@gmail.com

'रोग लाग्नै नदिनु, प्रयत्न तपाईंको
केही भए, उपचारमा साथ दिने वाचा हाम्रो'

नेपाल लाइफ घातक रोग
उपचार लाई योजना

रु. ५० लाख सम्म
घातक रोगहरूको उपचार खर्च*

फोबोसी रोग	पार्किंसन्स रोग	ब्यानसर	पृष्ठ अन्धेपन	क
------------	-----------------	---------	---------------	---

● एनसेलले त्यायो टिकटक र फेसबुकका आकर्षक प्याक

एनसेल आजियाटा लिमिटेडले ननस्टप अफरहस्तन्तर्गत टिकटक र फेसबुक प्याकमा १ दिन र ३० दिनको नयाँ योजना त्याएको छ। कम्पनीले 'प्लस' थिमअन्तर्गत फोरजी ग्राहकलाई ध्यानमा राखी नयाँ प्याकहरू त्याएको हो।

नयाँ प्याकमा ग्राहकले ३१ रुपैयाँ ९२ पैसामा एक दिनको टिकटक वा फेसबुक प्याक सुचारू गर्न सक्ने कम्पनीले जनाएको छ। त्यस्तै, ४ सय ५९ रुपैयाँ ६८ पैसामा ३० दिनको समयावधि रहेको टिकटक वा फेसबुक प्याक लिई समयसीमा बाँकी रहेसम्म ननस्टप रुपमा यसको फाइदा लिन सक्ने जनाइएको छ। ३० दिनको प्याक लिने ग्राहकले अन्य प्रयोजनका लागि इन्टरनेट चलाउन थप ६ जिबी डेटा बोनसस्वरूप प्राप्त गर्ने कम्पनीले जनाएको छ।

ननस्टप अफरहस्तन्तर्गत एनसेलले ७ दिनको समयसीमा रहेको ननस्टप टिकटक, फेसबुक वा युट्युब प्याक १ सय २७ रुपैयाँ ६९ पैसामा र युट्युब र फेसबुकको कम्बो प्याक १ सय ११ रुपैयाँ ५४ पैसामा प्रदान गर्दै आएको जनाएको छ। यसको ७ दिनको प्याकमा ४ जिबी र ३० दिनको प्याकमा ६ जिबी थप डेटा इन्टरनेटमा अन्य प्रयोजनका लागि प्रयोग गर्न बोनसका रुपमा दिँदै आएको जनाइएको छ।

● नबिलले सुरु गच्छो फोनबाटै कर्जा लिने सुविधा

नबिल बैंकले तलबी खाताबाहक ग्राहकलाई १ लाख रुपैयाँसम्मको कर्जा मोबाइल फोनबाट गरेको आग्रहका भरमा नै दिने सुविधा त्याएको छ। बैंकले सुरु गरेको यो सेवा नेपालमै पहिलोपटक सुरु गरिएको हो। यो सुविधा एफवान सफ्टसँगको सहकार्यमा त्याएको बैंकले जनाएको छ।

स्मार्ट बैंकको विश्लेषणात्मक प्रविधिको महत्वपूर्ण भूमिका रहेको दाढी गरिएको यो सेवामा निवेदन दिएको कही मिनेटमै ग्राहकको 'भर्तुअल क्रेडिट कार्डमार्फत खातामा ऋण उपलब्ध गराइने बैंकले जनाएको छ। यो सुविधा लिन नबिलको स्मार्ट बैंक प्रयोगकर्ता हुनुपर्ने र यसप्रकारको ऋण छोटो अवधिका लागि उपलब्ध हुने जनाइएको छ।

यो सेवामा कर्जा लिन इच्छुक ग्राहकले बैंकको शाखा भ्रमण गर्नुका साथै कुनै कागजी प्रक्रियाविना नै नबिल बैंकले आफ्नो स्मार्ट बैंक एपको प्रयोग गरी ऋणका लागि निवेदन दिन सक्ने भएकाले कन्ट्र्याक्ट

कपोरेट

लेस हुने जनाइएको छ। त्यस्तै, बैंकले सम्पूर्ण प्रक्रिया पूरा गरी तुरन्त ऋण प्रवाह गर्न बैंकले जनाएको छ। यो सेवा ग्राहकको बैंकिङ कारोबारसँग जोडिएकाले यसका लागि कुनै घितो नचाहिने बैंकले जनाएको छ।

● वीरेन्द्रनगरमा राष्ट्रिय वाणिज्य बैंकको शाखा

राष्ट्रिय वाणिज्य बैंक लिमिटेडले सुरुहतको वीरेन्द्रनगर नगरपालिका वडा नं ६ मा शाखा सञ्चालनमा त्याएको छ। कर्णली प्रदेश सरकारका आर्थिक मामिला तथा योजनामन्त्री प्रकाश ज्वालाले साइनबोर्ड अनावरण गरी बैंकको शाखा उदाटन गरेका हुन्। शाखाको उदाटन गर्दै मन्त्री ज्वालाले राष्ट्रिय वाणिज्य बैंक पूर्ण सरकारी बैंक भएकाले सरकारलाई सहयोग गर्नुपर्ने र बैंक नाफामुखीभन्दा पनि थप सेवामुखी हुनुपर्ने बताएको जनाइएको छ। महामारीको समयमा पनि बैंकले शाखा राखपना गरी कर्णलीवासीलाई थप बैंकिङ सेवा उपलब्ध गराएकोमा बैंक परिवारलाई उनले धन्यवाद दिएका थिए।

बैंकले हाल ७७ जिल्लामै २ सय ४९ वटा शाखा, २ सय ५ एटिएम र १३ वटा शाखाहरित बैंकिङमार्फत सेवा दिइरहेको जनाएको छ।

● माछापुच्छे बैंक र भारतको ओम एक्सप्रेस पेमेन्टबीच सम्झौता

माछापुच्छे बैंक लिमिटेड र भारतस्थि ओम एक्सप्रेस पेमेन्ट सर्भिसेजबीच रेमिट्यान्स सम्झौता भएको छ। रोजगारी तथा अन्य सिलिसिलामा भारतमा रहेका नेपालीले नेपालमा पैसा पठाउन सहज होस भन्ने उद्देश्यले रेमिट्यान्स सम्झौता गरिएको हो।

सम्झौताअनुसार भारतमा रहेका नेपालीले त्यहाँको ओम एक्सप्रेस पेमेन्ट सर्भिसेजसँग सम्झौता गरी भारतका जुनसुकै स्थानबाट नेपालमा सहज रुपमा पैसा पठाउन सक्ने जनाइएको छ।

यसरी पठाउएको पैसा नेपालमा रहेका माछापुच्छे बैंकका १ सय ५९ शाखा तथा १० हजारभन्दा बढी रेमिट्यान्स एजेन्टमार्फत प्रापकले सहज रुपमा प्राप्त गर्न सक्ने जनाइएको छ। यसरी नेपालमा पैसा पठाउदा कम सेवाशुल्क लाग्ने बैंकले जनाएको छ।

● हुन्डाईको दसैं-तिहार योजना

हुन्डाई अटोमोबाइल्स नेपालको आधिकारिक विक्रेता लक्ष्मी इन्टरकन्टेन्टल प्रालिले 'यसपालिको दसैं-तिहार, वैलकम दू हुन्डाई परिवार' नामक योजना त्याएको छ। कम्पनीले दसैं, तिहार र छठ उत्सव मनाउने लक्ष्यसहित ५ मसिरसम्म लागू हुने गरी योजना त्याएको हो। योजनाअनुसार ग्राहकले आकर्षक नगद छुटका साथै स्कर्याच कार्डमार्फत थप १ लाख रुपैयाँसम्मको नगद छुट पाउन सक्ने जनाइएको छ। त्यस्तै, बम्पर उपहारअन्तर्गत लक्की इमार्फत हुन्डाई और १ थान र हुन्डाई र्यान्ड आई १० नियोस १ थान जिल्ला कम्पनीले जनाएको छ। यसबाहेक ग्राहकले १ वर्षको निश्चुल्क बिमा पनि गर्न सक्ने कम्पनीले जानकारी दिएको छ। लक्ष्मी इन्टरकन्टेन्टलले यस कठिन समयमा स्वास्थ्यकर्मीहरूको समर्पण र अथक सेवालाई ध्यानमा राखी उनीहस्ताई सम्बन्धस्य 'विशेष प्याकज' दिने निर्णय गरेको जनाएको छ। कम्पनीले सबै हुन्डाई गाडीमा ३ वर्ष वारेन्टी, ४ वर्ष प्री र्सर्भिसिड र १ वर्ष निश्चुल्क सावारीकर भुक्तानीसहित स्वामित्व हस्तान्तरणको सुविधा दिएको जनाएको छ।

● एनआइसी एसियाको भौचार अनलाइनबाटै भर्न सकिने

एनआइसी एसिया बैंकले आफ्नो मोबाइल, ल्यापटप वा कम्प्युटर प्रयोग गरी यस बैंकको चेक आफ्नो वा आफूले चाहेको खातामा जम्मा गर्न अनलाइनबाटै भौचार भर्न मिल्ने प्रणाली सञ्चालनमा त्याएको छ। प्रविधिलाई प्राथमिकता दिनेक्रममा बैंकले देशको बैंकिङ इतिहासमै पहिलोपटक यो सेवा त्याएको हो।

बैंकले दिएको लिकमा सेवाग्राहीका लागि भौतिक फारामके ढाँचाको डिजिटल भौचार राखिएको छ। उक्त भौचारमा आफूलाई पायक पर्ने शाखा छोटे गरी आवश्यक विवरणहरू भरिसकेपछि बैंकबाट सेवाग्राहीलाई एसएमएसमार्फत डिपोजिट कोड पठाइने बैंकले जनाएको छ। उक्त डिपोजिट कोडसहित सेवाग्राही सीधै बैंकको शाखामा उपस्थित भई विनाकुनै भौचार सोम्बै काउन्टरमार्फत आफूले चेक जम्मा गर्न चाहेको खातामा चेक जम्मा गर्न सक्ने जनाइएको छ। यसरी चेक जम्मा गर्दा सेवाग्राहीले काउन्टरमा बसेको कर्मचारीलाई आफ्नो डिपोजिट कोड भनेपछि चेक बुझ्ने र यसपछि बैंकको कर्मचारीद्वारा चेक जम्मा भएको भौचार सम्बन्धित सेवाग्राहीलाई प्रदान गरिने बैंकले जनाएको छ।

कला/ साहित्य

दिपक कंडेलको बाटो हेरी नरौ आमा सार्वजनिक

विदेशिका युवावर्गको पिडालाई गहिरो ढगले प्रस्तुत गरिएको गीतको भिडियो दिपिका 'स्युजिको' अफिशियल च्यानलबाट सार्वजनिक भएको छ।

कोरोना कहरका कारण स्वदेश फर्कन नसकेका कामदारको मर्मस्पर्शीअति नै सार्विक यस गीतका गायक बद्री पंगेनी हुन्। साच्चैनै आमा र सन्तान बीचको गहिरो र आत्मिय सम्बन्ध र आफ्नो गाउँ, घरको सम्पन्नाले न्यासो लाग्ने तथ्यलाई भावुक एवं सांगीतिक रूपमा प्रस्तुत गरिएको भिडियो गत द्वातामात्र सार्वजनिक भएको 'मेरो नशा नशामा तिमि' बोलको भिडियोबाट चर्चा बढुलिरहेका युवा निर्देशक त्रान्ति के सीले निर्देशन, सम्पादन गर्नुभएको हो।

यसमा निराजन के सीको सहनिर्देशन रहेको छ। 'चार्डर्व नजिकिदै गर्दा घरबाट टाढा रहेका र घर फर्कन असमर्थ नेपालीहरूको अँखा रसाउने छन् बाटो हेरी नरौ है आमा' बोलको भिडियो हेर्वा। पछिल्ले समय उत्कृष्ट शृङ्जना प्रस्कर्दै चर्चामा रहेका दिपककंडेलको सबै, गोप्ता अधिकारीको सीधीत, अजय रेग्मीको छायाकन रहेको भिडियोमा बद्री पंगेनीलाई अभिनयमा सुलोचना भडेल, मनिषा लोकन्दी आदिले साथ दिएका छन्।

८

८

८

८

८

८

८

८

८

८

८

८

८

८

८

८

८

८

८

८

